

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 49/2012-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. februára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. J. G., P., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 158/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 7 C 155/2009) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. J. G. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. januára 2012 doručená sťažnosť Mgr. J. G., P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 158/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 7 C 155/2009).

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom zo 17. septembra 2009 podaným okresnému súdu domáhal proti odporcom J. K. a J. K. zaplataenia sumy 5 974,91 € z titulu náhrady škody.

V priebehu súdneho konania na pojednávaní 7. septembra 2010 sťažovateľ navrhol, aby okresný súd pripustil zmenu návrhu tak, že navrhuje aj povolenie obnovy konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 10 C 348/1998. Zmena návrhu bola uznesením okresného súdu zo 7. septembra 2010 pripustená.

Súdne konanie o návrhu sťažovateľa na náhradu škody (zo 17. septembra 2009) a o návrhu sťažovateľa na povolenie obnovy konania (zo 7. septembra 2010) bolo vedené pod sp. zn. 7 C 155/2009.

Okresný súd uznesením č. k. 7 C 155/2009-136 z 12. novembra 2010 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) zastavil konanie v časti o náhradu škody na základe späťvzatia návrhu sťažovateľom a vylúčil na samostatné konanie v časti o povolenie obnovy konania.

Sťažovateľ uviedol, že proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 3. februára 2010 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil a následne podal dovolanie proti rozhodnutiu krajského súdu, ktoré bolo odmietnuté uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 19. júla 2011.

Ďalej sťažovateľ uviedol, že „Okresný súd Prievidza mi listom zo 14. 11. 2011 oznámil, že konanie o obnovu konania č. 10C/348/1998 vylúčil na samostatné konanie a toto konanie bude viesť pod spisovou značkou 7C/158/2011.“.

K priedňhom v označenom konaní okresného súdu sťažovateľ uviedol: „Okresný súd v Prievidzi nariadil vo veci pojednávanie na dňa 7. 9. 2010. Na tomto pojednávaní vypočul môjho právneho zástupcu a právneho zástupcu odporcov. Pojednávania som sa z dôvodu

svojho nepriaznivého zdravotného stavu nemohol zúčastniť a svoju účasť som ospravedlnil...

Je nepochybné, že v uvedenom súdnom konaní (súčasnú číslo konania 7C/158/2011) o obnove konania č. 10C 348/1998 sa rozhoduje o mojich občianskych právach a záväzkoch, a jeho cieľom je môj záujem na spravodlivom prejednaní mojej veci v čo najkratšom čase.

Urgentnosť vyriešenia sporu umocňuje vykonávanie exekúcie pod č. Ex 249/07 súdnym exekútorom Bc V. H. na vymoženie nároku priznaného proti mne v konaní o obnovu ktorého sa domáham. Vzhľadom na svoj dlhodobý nepriaznivý a vážny zdravotný stav sú doterajšie preťahy pre mňa mimoriadne zaťažujúce...

Dĺžka doterajšieho konania a rozhodovania je neprimeraná...

Mám za to, že Okresný súd bez rozumného dôvodu doposiaľ nekonal s potrebnou starostlivosťou za účelom rýchleho prejednania a rozhodnutia vo veci. Právna neistota má veľmi nepriaznivé dôsledky na moje osobné pomery...

Okresný súd v Prievidzi nekoná dostatočne rýchlo, hoci na to nemá dôvod. Napriek žiadosti o konanie pojednávania bez mojej prítomnosti, o vypočutie v domácom prostredí súd takto nekonal, hoci som preukázal môj veľmi zlý zdravotný stav. Keďže napokon súd v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia môjho stanoviska rozhodol o zastavení konania o náhrade škody, som bol nútený, súhlasiť so svojim výsluchom na Okresnom súde a to aj listom môjho zástupcu zo dňa 8. 9. 2011. Napriek tomu dodnes nebolo nariadené ďalšie pojednávanie. Pritom posledné a jediné pojednávanie o mojom návrhu bolo 7. 9. 2010, teda už po dobu viac ako 15 mesiacov súd nevytýčil termín pojednávania na prejednanie môjho návrhu na obnovu konania a rozhodnutie o ňom...

Pokiaľ ide o môj podiel na preťahoch, nemyslím si, že som k nim prispel. Hoci som sa nemohol osobne zúčastniť pojednávania, na výzvy súdu som reagoval ja i môj právny zástupca včas.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 158/2011 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 7 C 155/2009), prikázal okresnému súdu

v označenom konaní konat' bez priet'ahov a priznal mu finančné zadost'učinenie v sume 10 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní

vedenom pod sp. zn. 7 C 158/2011 (pôvodne pod sp. zn. 7 C 155/2009) o návrhu na povolenie obnovy konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 10 C 348/1998.

Sťažovateľ videl porušenie ním označených práv aj v nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu v namietanom konaní.

Ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej na konanie o návrhu na obnovu konania – v štádiu do rozhodnutia o povolení obnovy konania alebo rozhodnutia o zamietnutí návrhu na obnovu konania – nie je aplikovateľný čl. 48 ods. 2 ústavy v časti týkajúcej sa základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pretože v rámci neho nejde o rozhodovanie o občianskom práve alebo záväzku účastníka konania. Takéto rozhodnutie už bolo totiž vydané v pôvodnom konaní, ktoré v zmysle § 159 Občianskeho súdneho poriadku predstavuje prekážku veci rozhodnutej. Pri obnove konania podľa Občianskeho súdneho poriadku môže byť základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy podľa judikatúry ústavného súdu porušené len v štádiu po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania (III. ÚS 191/02). Na tomto základe ústavný súd konštatuje, že v období konania okresného súdu o návrhu sťažovateľa na obnovu konania, nemôže dochádzať k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. februára 2012